

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: OT/91/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513000248
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3513000248.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dluhošom, v trestnej veci obžalovaného G. T., nar. XX.XX.XXXX H. F., trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 19. decembra 2014 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : G. T., nar. XX.XX.XXXX H. F., trvale bytom Š. XXXX/XX, U. G. U. H., stíhaný na slobode,

je vinný, že

dňa 08.10.2013 v čase o 02.00 hod. viedol pod vplyvom alkoholu s koncentráciou 0,83 miligramov etanolu v litri vydychnutého vzduchu osobné motorové vozidlo značky Peugeot 206, evidenčné číslo vozidla U. XXX R., v meste Nové Mesto nad Váhom, po ceste II/504 (Odborárskej ulici) smerom z komunikácie Čulenovej ulice (miestnej komunikácie), a to i napriek tomu, že činnosť vedenia motorového vozidla mu bola na dobu 3 rokov zakázaná trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. OT/36/2012 zo dňa 26.06.2012, právoplatným dňa 26.06.2012, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona,

t e d a

-2-

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,
- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona,
- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 41 ods. 1 a § 289 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 09.10.2013 o 15.25 hod. prevzal sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom postupom podľa § 204 ods. 1 Trestného poriadku od prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom obžalobu, sp. zn. Pv/853/2013 zo dňa 09.10.2013, na obvineného G. T., nar. XX.XX.XXXX H. F., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaný v jedno-činnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Dňa 10.10.2013 o 13.00 hod. vykonal sudca pre prípravné konanie výsluch obvineného, pričom obvinený využil svoje právo a odmietol k veci vypovedať. Následne sudca pre prípravné konanie rozhodol vo veci trestným rozkazom, sp. zn. OT/91/2013 zo dňa 10.10.2013, proti ktorému obvinený podal odpor v zákonnej lehote.

Rozsudkom zo dňa 28.03.2014, č.k. OT/91/2013-126, Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznal obžalovaného vinným v zmysle obžaloby a uložil mu trest. Na odvolanie obžalovaného Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 10.09.2014, č.k. 3To/47/2014-155, prvo-stupňový rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), ods. 3 Trestného poriadku zrušil a vec podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil súdu prvého stupňa, aby ju potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, konštatujúc v postupe prvostupňového súdu porušenie ustanovenia § 252 ods. 4 Trestného poriadku.

Dňa 19.12.2014 vykonal súd hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu súdu predložil písomný súhlas na konanie v jeho neprítomnosti, pričom za prítomnosti jeho obhajcu vykonal dokazovanie čítaním zápisníc o výpovedi obžalovaného G. T. z prípravného konania, výsluchom svedkov W. T. K. B. R. z prípravného konania, čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovaného G. T. z prípravného konania (č.l. 16-18 spisu), v ktorej uviedol nasledovné: „Dňa 06.10.2013 v čase asi okolo 15.00 hod. mi môj spoločník z našej spoločnosti G. G. doniesol kľúče od vozidla D. XXX, ev. č. U. XXX R., ktoré nechal odparkované na parkovisku na ul. F. H. U. G. U. H.. Kľúče od vozidla mi doniesol do miesta môjho bydliska s tým, že ho môžem užívať na služobné účely, keď si zabezpečím vodiča, nakoľko ja mám uložený trest zákazu riadiť motorové vozidlá na dobu 3 rokov. S vozidlom v ten deň nikto nejazdil. Ja som mal ísť v pondelok ráno služobne do Topolčian, pričom uvedená cesta sa nakoniec nekonala. Nakoľko som sa dňa 08.10.2013 pohádala s mojou priateľkou, odišiel som peši do kancelárie našej spoločnosti na ul. Odborársku v Novom Meste nad Váhom. Kľúče od vozidla má F., ktorému som ich dal dňa 07.10.2013, ktorý došiel za mnou do kancelárie vo večerných hodinách asi o 22.00 hod. dňa 07.10.2013. Ja som v kancelárii požíval alkoholické nápoje, a to tvrdý alkohol Vodku asi 3-4 dcl. V kancelárii som bol v dobe od 20.00 hod. do 02.00 hod. dňa 08.10.2013, pričom som počúval hudbu a požíval už spomenutý alkohol. V čase asi okolo 02.00 hod. som počul zvonka, ako došlo do dvora vozidlo, na čo som vyšiel von. Videl som položené kľúče od vozidla na prednej kapote a

po ul. Odborárskej som videl jazdiť vozidlo s označením Polícia, značky VW Golf smerom od svetelnej križovatky. Uvedené vozidlo polície sa otočilo pri novinovom stánku a vrátili sa späť do dvora, pričom ja som stál asi dva metre od vozidla. Policajti ma vyzvali k vykonaniu dychovej skúšky a predloženie občianskeho preukazu. Ja som dychovú skúšku vykonal, pričom som im udával, že s vozidlom som nejazdil a vozidlo je uzamknuté. Dychovú skúšku som vykonal z dôvodu, nakoľko mi povedali, že to bude lepšie. Následne mi obmedzili osobnú slobodu a predviedli na útvar PZ z dôvodu, že dychová skúška bola pozitívna. K tomu, že som po obmedzení osobnej slobody uvádzal, že si siahnem na život, chcem uviesť, že uvedené som si vymyslel, nakoľko som nechcel spať v cele predbežného zadržania. K veci chcem uviesť, že po dychovej skúške som policajtovi predložil občiansky preukaz, doklady od vozidla a vodičský preukaz nepožadovali.“ Z odpovedí obvineného na doplňujúce otázky vyšetrovateľa ďalej vyplynulo, že s vozidlom dňa 08.10.2013 jazdil Tomáš, ktorého priezvisko obžalovaný uviesť nevedel. Pozná ho z videnia, stretávajú sa v kancelárii obžalovaného.

Z výsluchu svedka W. T. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v noci zo dňa 07.10.2013 na 08.10.2013 vykonával ako príslušník Policajného zboru spolu s kolegom hliadku v Novom Meste nad Váhom. Cez stálu službu dostali pokyn preveriť oznámenie o tmavom vozidle pohybujúcom sa v časti Hájovky v Novom Meste nad Váhom, ktorého

-4-

vodič mal byť podozrivý z jazdy pod vplyvom alkoholu. Malo ísť o menšie tmavé vozidlo. Kto oznámil spáchanie skutku stálej služby, svedok uviesť nevedel. Pravdepodobne išlo o anonymné oznámenie. Na Čulenovej ulici spozorovali vozidlo, ktoré zodpovedalo popisu. Otočili sa, začali ho prenasledovať. Vozidlo zastavilo vo dvore nejakej spoločnosti. Vodič vystúpil, zavrel dvere, kľúče od vozidla si dal do vrecka. Vodiča podrobili policajnej kontrole a stotožnili ako G. T.. Vyzvali ho, aby sa podrobil dychovej skúške. Najskôr dychovú skúšku odmietol, ale po poučení súhlasil. Bolo zistené, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu. Vodič sa na mieste správal agresívne a vulgárne s tvrdením, že on vozidlo nešoféroval. Toto tvrdenie však nebolo pravdivé, nakoľko vodiča svedok videl zreteľne vystupovať z vozidla Peugeot hneď po jeho zastavení, pričom iná osoba sa vo vozidle nenachádzala, ani z neho nevystupovala. Okrem toho si vodič na sedadle spolujazdca nechal svoje doklady. Vodič následne začal rozprávať, že mu aj tak nič nedokážu, že ich vyzlečie z uniformy, že jeho právny zástupca ho z toho vyseká. Počas toho, ako svedok s kolegom skutok dokumentovali, im vodič vozidla ponúkol 3-4 verzie toho, ako sa to celé malo stať, avšak ani jedna z vodičom ponúknutých verzií sa svedkovi nezdała reálna. V Trenčíne na psychiatrii, kam s obžalovaným následne išli, tento najskôr tvrdil, že si chce siahnuť na život, neskôr uvádzal, že si to vymyslel, lebo nechcel ísť do cely.

Z výsluchu svedka B. R. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že bol členom hliadky, ktorá v noci dňa 08.10.2013 realizovala pokyn stálej služby smerujúci k vypátraniu vozidla v Novom Meste nad Váhom. Idúc od Odborárskej ulice smerom do centra mesta, v bočnej uličke spozorovali auto, ktoré zodpovedalo popisu auta nahláseného stálou službou. Keď vozidlo začali prenasledovať so spustenými majákmi, vošlo do areálu, kde zastavilo. Vodič po zastavení vystúpil z vozidla, zamkol auto a policajnej hliadke počas následnej kontroly tvrdil, že od vozidlo nešoféroval, ale jeho kamarát, ktorý pred chvíľou odišiel. Toto tvrdenie nebolo reálne, nakoľko potom, ako vodič vystúpil z vozidla, sa vo vozidle nikto iný nenachádzal, čo svedok zistil kontrolou vozidla. Vodiča podrobili dychovej skúške a po nej predviedli na oddelenie Policajného zboru.

Zo zápisu o dychovej skúške, vykonanej dňa 08.10.2013 o 02.08 hod. prístrojom Alcotest 7410 (č.l. 27 spisu), vyplýva, že u obžalovaného G.Š. T. bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu s výsledkom merania 0,83 miligramu na liter vydýchnutého vzduchu.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 0T/36/2012 zo dňa 26.06.2012, právoplatným dňa 26.06.2012, bol obžalovaný G.Ú. T. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky.

V roku 2011 bol obžalovaný G. T. uznaný za vinného z priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

v roku 2012 z priestupku podľa § 7 ods. 1 písm. a) zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z jeho evidenčnej karty vodiča vyplýva, že bol niekoľkokrát priestupkovo postihnutý za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

OT/91/2013-220

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 19.12.2014.

Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní navrhol doplniť dokazovanie predvolaním a vypočutím svedka G. G., vyžiadaním správy z príslušnej stálej služby Policajného zboru o tom, kto nahlásil policajtom skutok zo dňa 08.10.2013, vyžiadaním od príslušného mobilného operátora lokalizácie mobilu obžalovaného, kde sa nachádzal v čase spáchania skutku, nakoľko obžalovaný svoju prítomnosť na mieste činu popiera, zabezpečením vlastníckych dokladov k pozemku a objektu, kde bola vykonaná policajná kontrola obžalovaného dňa 08.10.2013, za tým účelom stotožniť vlastníka pozemku a objektu, vypočuť ho k skutočnostiam ohľadne oprávnenosti vykonania služobného zákroku zo strany polície, t.j. či tento bol vykonaný so súhlasom vlastníka pozemku a objektu. Obhajca tiež dal súdu na zváženie vypracovanie znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ohľadne vyšetrenia duševného stavu obžalovaného, ktorý sa mal vyjadriť, že si chce siahnúť na život. Podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku súd tieto návrhy na doplnenie dokazovania odmietol z dôvodu nadbytočnosti vzhľadom na stav dokazovania k okamihu prednesenia týchto nových dôkazných návrhov. Okrem toho išlo zo strany obhajcu o návrhy oneskorené, nakoľko obhajca obžalovaného mal tieto dôkazné návrhy možnosť prezentovať ešte v prvom štvrtroku 2014, kedy obžalovaný bol zastúpený tým istým obhajcom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin alebo za čin uvedený v odseku 2 v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin alebo čin uvedený v odseku 2 prepustený, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Na základe vykonaného dokazovania považoval súd vinu obžalovaného G. T. za žalovaný skutok za preukázanú riadne a v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Hoci obžalovaný spáchanie skutku pri výpovedi pred vyšetrovateľom poprel (pred sudcom pre prípravné konanie odmietol ku skutku vypovedať a neskôr sa hlavného pojednávania

-6-

systematicky nezúčastňoval), z jeho spáchania je jednoznačne usvedčovaný výpoveďami zasahujúcich príslušníkov Policajného zboru - svedkov W. T. K. B. R., ktorí boli za účasti obhajcu obžalovaného vypočutí na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovení Trestného poriadku. Okrem toho je obžalovaný usvedčovaný zápisom o dychovej skúške, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi. Obranu obžalovaného, ponúkajúcu zreteľne odlišný priebeh udalostí zo dňa 08.10.2013, považoval súd za účelovú, až absurdnú

fabuláciu, v snahe vyhnúť sa očakávaným sankčným následkom, ktorých neodvratnosť si obžalovaný po vytriezvení začal naplno uvedomovať a pre ktoré skutočnosti sa obžalovaný zrejme ustavične vyhýba osobnej účasti na hlavnom pojednávaní, pričom aktuálne sa dlhodobo zdržiava mimo územia Slovenskej republiky. Nebolo žiadnym spôsobom preukázané, ani to v podstate nikým nebolo namietané, že by zasahujúci policajti boli voči osobe obžalovaného nejakým spôsobom zaujatí, že by, konajúc úmyselne vo vopred dohodnutej zhode, si svoju verziu priebehu udalostí zo dňa 08.10.2013 účelovo vymysleli v snahe kriminalizovať obžalovaného bez reálneho základu spočívajúceho v jeho správaní. Práve naopak. Výpovede týchto svedkov sa vzájomne dopĺňajú s ostatnými vykonanými dôkazmi, pričom si neodporujú. Obaja svedkovia sa nielen v prípravnom konaní, ale s odstupom času aj na hlavnom pojednávaní nezávisle na sebe zhodli v tom, že vzhľadom k okolnostiam spáchania skutku bolo v podstate fyzikálne nereálne, aby vozidlo Peugeot 206 dňa 08.10.2013 v čase cca o 02.00 hod. na mieste spáchania skutku viedol a disponoval ním niekto iný ako obžalovaný (ak nepočítame alter ego obžalovaného), keďže, nasledujúc pokyny a inštrukcie stálej služby, vozidlo obžalovaného začali po jeho lokalizácii sledovať počas jazdy ešte pred jeho zastavením a mali ho v bezprostrednom neprerušenom vizuálnom dosahu až do zastavenia vozidla, vystúpenia vodiča z vozidla a následných úkonov spočívajúcich v jeho stotožnení. Akákoľvek obrana obžalovaného popierajúca tieto skutočnosti nemala vo svetle výpovedí svedkov a ostatných dôkazov šancu ani na parciálnu verifikáciu, preto aj dôkazné návrhy obhajcu, prednesené na hlavnom pojednávaní dňa 19.12.2014, vyhodnotil súd ako neúčelné a nadbytočné, smerujúce iba k zbytočnému a meritórne nič neriešiacemu predlžovaniu trestného konania.

Protiprávnym konaním, opísaným v skutkovej vete tohto rozsudku, obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a súčasne v jednočinnom súbehu aj znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, keďže bolo preukázané, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a súčasne maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. Obžalovaný sa skutku dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým záujmom je ochrana života a zdravia účastníkov cestnej premávky a rešpektovanie právoplatne uložených zákazov a príkazov na podklade individuálnych právnych aktov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

OT/91/2013-221

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jed rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 ods. 3 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 alebo 5, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pričom u neho zistil dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona). S poukazom na to sa dolná hranica základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, majúca byť použitá pri výmere trestu, zvyšovala u neho na 8 mesiacov a súd musel ukladať trest v rozmedzí od 8 mesiacov do 24 mesiacov. Nakoľko od spáchania predchádzajúceho rovnakého trestného činu obžalovaného, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, uplynul len relatívne krátky čas, pričom predchádzajúci trest odňatia slobody, svojou výmerou viac symbolický ako výchovný (1 mesiac), nevedol k jeho prevýchove, dospel súd k záveru, že na obžalovaného, v záujme efektívneho a trvalejšieho dosiahnutia účelu trestu, je nutné pôsobiť trestom prísnejším, a to nielen výmerou, ale aj spôsobom jeho výkonu. S poukazom na uvedené úvahy, na osobu obžalovaného, na jeho pomery a na možnosti jeho nápravy, uložil súd obžalovanému podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 289 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona obžalovanému súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 6 rokov, nakoľko sa trestného činu dopustil v súvislosti s touto

-8-

činnosťou, a to napriek tomu, že ešte nemal vykonaný predchádzajúci súdom uložený trest zákazu činnosti uložený za rovnaký trestný čin. Takto uložený trest považuje súd za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov, požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie, ktorý v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Po vyhlásení rozsudku podal obhajca obžalovaného proti nemu odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.